

XXXV CONCURS DE PROSA I POESIA EN CATALÀ PER A NO PROFESSIONALS 2023

Obres guanyadores en categoria poesia,
nois i noies de 12 a 14 anys

984

1r premi: Natalia Escorza Solé

Els amics

Hi ha molts tipus d'amics,
els amables, els graciosos, els divertits.
També hi ha els baixos els alts,
els petits, els grans.

Els que els deures t'envien
quan a tu se t'obliden.
Els que estan al teu costat
quan tu estàs despistat.

Els que estan amb tu
en el moment oportú.
Els que amb tu comparteixen
i la vida t'acolorixen.

Els que són de veritat
i et donen moments de felicitat.
En els que pots confiar
i no parar d'estimar

2n premi: Iria Franco Serrano

Sota la llum de la lluna

Era de nit,
tot hauria de ser fosc però no ho era.
Estàvem asseguts a la gespa seca per la calor de l'estiu,
que punxava i picava però no m'importava perquè tot era perfecte.
Hi érem tots dos, jo arrenjava el meu cap a la teva espatlla dreta,
que sense adonar-te'n arronsaves
quan escoltaves l'esclat dels focs artificials.
Sabia que t'espantaven
però era graciós veure com ho amagaves.
Et feia vergonya, t'ho veia a la cara.

Però tot i la por gaudies per veure'ls,
els colors espantosos que omplien el cel,
acompanyant les estrelles,
i la pluja de llums que queia i s'esvania
dansant amb els astres
que brillaven amb molta energia
mentre la Lluna somreia.
Tu també ho feies, em somreies a mi
i jo atònita per aquella meravella, encara que també per tu.

Els focs van parar i per fi vas respirar.
Poc a poc, la gent que guaitava l'espectacle va anar marxant
i vam quedar-nos sols, acompanyats pel silenci,
no ens calia parlar, les nostres mirades ja ho feien.
Érem dos, però només se sentia un batec.
Només sonava un compàs,
els nostres cors estan sincronitzats.
Juraria que respiràvem a la vegada.
Va ser llavors quan vaig veure la lluna reflectida als teus ulls,
que la tenyien de verd maragda.
Una lluna creixent preparada per convertir-se en lluna plena,
per omplir els nostres ulls d'admiració, novament.
Vam posar música, i intentant substituir als focs artificials
vam començar a ballar, per acompanyar les estrelles.

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Vam riure, vam fer ximpleries, vam córrer i jo queia
Queia a la gespa, acabada de tallar
i una vegada allà, hi vaig romandre.
Vas venir amb mi, i vam estirar-nos de panxa en l'aire
Apreciant les nostres companyes de dansa
i la nostra espectadora fidel que portava tota la nit riallera.
Llavors vas dir-me que m'estimaves.
Vaig somriure, més que la lluna,
i vas fer-me un petó,
el nostre primer petó,
sota la llum de la lluna.

3r premi: Gerard Gustà Tarrida

Bullying

Per què deixar que em diguin com soc?
Per què deixar que em diguin què he de fer?
Per què els dono les cordes?

PROU!

Jo dic prou!

Ara tallo aquestes cordes,
i les agafo tan fort com si fossin la meva vida,
perquè sí, és la meva vida!

Començo un altre cop,
des de zero i m'aferro.
Puc estar sense amics,
si així ho diu el destí,
però algun dia això no serà així.

Ha trigat, però és aquí!
És de veritat un amic!
Ha arribat l'hora i ho he vist.
Ha valgut la pena, ja no soc un titella.